

[Justitsministeren]

helt så mange varer på bordet her, ikke helt så mange synspunkter, som der er kommet frem i de seneste dages indlæg i medierne. Og hvis de overvejelser, man har gjort sig, f.eks. er at fastsætte en 12-måneders-frist og sige, at vi gennem lovgivningen sikrer, at alle de, der har opholdt sig her i landet i mere end 12 måneder, får opholdstilladelse i Danmark, er det fuldstændig det samme som at nedlægge den danske udlændingelov. For det betyder, at den asylansøger, der kommer ind i landet og tilstrækkelig længe klager og forlanger genoptagelse, er sikret, at ved enden af vejen – når man har passeret de 12 måneder – får man en opholdstilladelse i Danmark. Det går simpelt hen ikke, for det vil betyde, at et meget, meget stort antal – jeg kan ikke sige hvor mange, jeg har selv givet et bud på, at vi taler om et 4-cifret tal, jeg tør ikke sige det med sikkerhed, men vi taler om mange hundrede – vil have krav på at få opholdstilladelse i Danmark.

Det vil ikke alene give os problemer herhjemme, det vil give os problemer i forhold til hele flygtningepresset i Europa – den verden, der er omkring os. Så derfor, hvis der skal være en sammenhæng i tingene, må vi ændre den materielle lovgivning og sige, at nu bygger vi et system op, der sikrer en kortere sagsbehandlingsprocedure. Kan det blive 12 måneder, synes jeg, det er fint. Men jeg vil sige, at det også er meget ambitiøst; det kan måske lade sig gøre, men så skal vi også være indstillet på – det skal Socialdemokratiet også – at man siger til folk: Så kan I ikke blive ved med at klage og klage og klage og søge genoptagelse med opsættende virkning. Sådan er det.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Det er en fuldstændig absurd, grotesk situation, Folketinget befinder sig i lige netop i dag. Jeg kan faktisk være lidt enig – og nu skal jeg passe meget på, hvad jeg siger – med fru Dorte Bennedsen, når Socialdemokratiet har taget den stilling, at hvis man skal lave en lovgivning, skal man gøre det generelt; så er man i det mindste konsekvent, så er det ikke en særlig lovgivning, og så har ministeren ret i, at så har vi i realiteten overhovedet ikke nogen udlændingelovgivning. Men hvem er det, der står som den ansvarlige for den udlændingelovgivning, vi har? Det er altså justitsministeren. Det

er sådan, må jeg sige til justitsministeren, at hvis ministeren for måneder siden havde taget sig sammen til at få udvist palæstinenserne, havde vi ikke stået i den situation, vi står i i dag.

Jeg synes ikke, ministeren skal have held til i dag bare at fralægge sig ansvaret; det er i hvert fald ikke korrekt, hvis ministeren forsøger det. Det er i sidste instans ministeren, der har det overordnede ansvar, det er ministeren, der for måneder siden burde have vist mod og mands hjerte og taget sig sammen til at udvise palæstinenserne.

Nu står vi i den situation, vi står i, og dér valgte Fremskridtspartiet at give Det Radikale Venstre igen af samme pulver, som De Radikale selv bruger, ved at komme med et modforslag. Men det, vi allerhelst havde set, var, at vi ikke havde stået i denne situation, og at ministeren havde taget sig sammen, enten til det ene eller til det andet – blot vist et ansvar. Det ender med, at ministeren må ansættes som politisk embedsmand i sit eget ministerium, hvis dette fortsætter. Ministeren er jo ikke den, der tager ansvaret. Ministeren er ikke den, der er udøvende på dette område. Ministeren indretter sig bare efter, hvad flertallet i Folketinget pålægger ham. Men så vil jeg anbefale ministeren at blive embedsmand i stedet, for så er det det, han egner sig bedst til.

(Kort bemærkning).

Ole Espersen (S):

Jeg skal blot sige, at justitsministerens sidste indlæg, om at nedlægge udlændingelovgivningen, beror på misforståelser, men det vil vi opklare i Retsudvalget.

Det, der bragte mig op, var hr. Ninn-Hansens interessante indlæg. Det var interessant, for man føler – også efter indlægget fra fru Birthe Rønn Hornbech – at tanken ligesom er at give indtryk af, at vi vil tilsidesætte Flygtninge-nævnet, og at det skulle være i strid med lovens principper. Det er selvfølgelig forkert, og hr. Ninn-Hansen skulle være den første til at vide, at det er forkert, for hr. Ninn-Hansen havde faktisk, efter at vi fik 1983-loven, den opfattelse, at når nævnet havde truffet en afgørelse, var der ikke mere at gøre.

Deri var et klart flertal i Folketinget uenigt. Det var årsagen til, at vi fik reglen om humanitær opholdstilladelse, hvorefter det så igen i